

Arrest

nr. 210 955 van 15 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten C. DESENFANS en A.-C. RECKER
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Djiboutiaanse nationaliteit te zijn, op 7 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Djiboutiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Isse (> Yonis Moussa > Rer-Kul). U bent geboren op 2 februari 1993 in Balbala, waar u uw hele leven woonde. U werkte als verkoper van kledij.

Op 30 november 2013 wordt u door leden van Mouvement des Jeunes de l'Opposition (verder MJO) gevraagd lid te worden van MJO en taken op te nemen binnen MJO. U nam reeds geruime tijd deel aan betogingen en manifestaties. U wordt verantwoordelijke voor het materiaal en helpt bij de organisatie van demonstraties.

Op 13 december 2013 komen 5 agenten naar uw woning. U heeft op dat moment flyers en vlaggen en ander materiaal van MJO bij u thuis. Zowel uw vader als uw moeder komen tussenbeide, maar worden geslagen. U probeert te vluchten, maar wordt voor het huis door agenten tegengehouden die u bewusteloos slaan en achterlaten. U wordt naar het ziekenhuis gebracht. Op 15 december 2013 wordt u uit het ziekenhuis ontslagen en keert u terug naar huis. Die dag komen 4 agenten naar uw huis en arresteren u. U wordt 6 dagen vastgehouden op Commissariaat 4, waarna u vrijgelaten wordt omdat u nog niet eerder gearresteerd was. Op 21 december 2013 wordt u vrijgelaten. U herneemt uw taken voor MJO.

Op 3 november 2014 neemt u deel aan een manifestatie in de wijk Cheikh Moussa. U wordt samen met andere manifestanten naar Arrondissement 5 meegenomen. Jullie worden mishandeld tijdens de overbrenging naar het commissariaat. U wordt 4 dagen vastgehouden, gedurende welke u mishandeld wordt. Tijdens de gevangenschap van u en de andere arrestanten, demonstrenen verschillende families voor het commissariaat voor jullie vrijlating. Op 7 november 2014 wordt u vrijgelaten onder druk van de demonstrende families.

Op 26 oktober 2015 komen gemaskerde agenten naar uw woning en nemen zij u mee. U wordt gedurende 4 uur in een voertuig vastgehouden en wordt daar geslagen. U wordt hierna achtergelaten in de wijk Balbala. U wordt naar het ziekenhuis gebracht, waar uw ouders u vertellen dat ze u wegsturen voor uw veiligheid. U wordt enkele dagen ondergebracht bij uw tante.

Op 29 oktober 2015 vertrekt u uit Djibouti met een vrachtwagen. U reist via Ethiopië naar België, waar u op 14 december 2015 asiel aanvraagt.

In het kader van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een medisch attest (dd. 07/10/2016), een attest van MJO Europe (dd. 21/05/2017), een attest van MJO (dd. 05/10/2016) en een foto van uw identiteitskaart. U bezorgt eveneens een USB-stick, waarop volgende documenten terug te vinden zijn: 57 foto's en 2 video's van demonstraties in Djibouti.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart Djibouti verlaten te hebben nadat u meerdere keren door de politie gearresteerd en mishandeld werd omdat u lid zou zijn van MJO en deelnam aan manifestaties en deze hielp te organiseren (gehoorverslag CGVS, p. 16-18).

Volgende opmerkingen dienen gemaakt te worden bij de door u ingediende asielaanvraag.

Vooreerst kan de ernst van uw engagement voor MJO in vraag gesteld worden. Gevraagd wanneer u lid werd van MJO, verklaart u dat ze u op 30 november 2013 de verantwoordelijkheid gegeven hebben over het materiaal voor de manifestaties in de wijk van Balbala (gehoorverslag CGVS, p. 8). Echter, gevraagd of MJO nog iets anders deed (dan het organiseren van manifestaties), verklaart u "voor wat ik weet, is het dat." Bovendien heeft u het gedurende het gehele gehoor aldoor over manifestaties en vergaderingen die door MJO georganiseerd worden, maar haalt u geen andere activiteiten aan. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat MJO eveneens maatschappelijke acties onderneemt zoals o.m. het schoonmaken van wijken en stranden (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Aangezien u verklaart voor uw lidmaatschap op 30 november 2013 reeds zeer actief geweest te zijn (voor MJO), had u eveneens geweten dat deze oppositiegroep meer doet dan alleen vergaderen en manifesteren.

U haalde dus doorheen het gehoor op het CGVS meermaals aan dat u in Djibouti verantwoordelijke was voor het materiaal van de manifestaties (gehoorverslag CGVS, p. 8-9), en dat u omwille van die verantwoordelijkheid (men vond materiaal bij u thuis) problemen had. Nergens doorheen uw verklaringen blijkt dat u enige andere verantwoordelijkheid had. In het attest van MJO-Europe (dd. 21/5/2017) wordt echter enkel gesteld dat u zich in Djibouti bezig hield met de 'mobilisatie van jongeren', wat nergens terugkomt in uw eigen verklaringen.

Bovendien is **uw uitleg zeer beperkt wanneer gepolst wordt naar de reden dat u voor MJO gekozen heeft.** Gevraagd hoe u bij MJO terechtgekomen bent, verklaart u "Toen ik vaststelde dat die jongeren vochten voor ons land en dat zij me hun mening toonden, heb ik hun mening gedeeld en heb ik besloten aan hun zijde te werken om te vechten voor het land" (gehoorverslag CGVS, p. 8). Echter, gevraagd waarom u voor MJO koos en niet een andere partij, verklaart u de andere partijen niet zo goed te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaart verder dat MJO de partij was die volgens u de meest actieve was, met veel jongeren en dat u zich daarom bij hen gevoegd heeft. Er kan van u echter verwacht worden dat u, indien u verklaart lid te zijn van een oppositiegroep, kennis heeft over andere oppositiepartijen om zodoende uw politiek engagement aan te tonen. Uw **gebrek aan kennis over andere oppositiepartijen** is des te prangender, aangezien u verklaart dat MJO wel samenwerkt met o.m. USN (l'Union pour le Salut National) en MRD (Mouvement pour le Renouveau Démocratique et le Développement).

Gevraagd in welke zin MJO samenwerkt met MRD, verklaart u dat het merendeel van de tijd manifestaties samen georganiseerd worden en er samen gemanifesteerd wordt. Echter, **gevraagd wat MRD betekent, verklaart u het niet te kennen** (gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd wat u daarmee bedoelt, verklaart u niet te kunnen spreken over MRD zoals u over MJO gesproken heeft, omdat u geen lid was van die partij. U verklaart verder dat u **enkel weet dat ze MRD heten** en dat u niet met hen persoonlijk gewerkt heeft. U weet echter wel dat Daher Ahmed Farah de voorzitter is van MRD (gehoorverslag CGVS, p. 9), waardoor eveneens verwacht kan worden dat u de volledige naam van MRD kent. **Ook is het merkwaardig dat uw engagement voor MJO blijikbaar – tijdelijk – ophoudt.** U verklaart Djibouti verlaten te hebben op 29 oktober 2015 (gehoorverslag CGVS, p. 3). Op 14 december van datzelfde jaar vraagt u asiel aan in België. U verklaart voor het CGVS echter dat u **pas contact opnam met MJO in België nadat Saredo de plaats (van voorzitter) ingenomen heeft** (gehoorverslag CGVS, p. 15), omdat er een conflict was binnen MJO, maar ook omdat u heel verward was. Gevraagd wanneer Saredo voorzitter werd, verklaart u dat dit was op **10 februari 2017**. Rekening houdende met uw eigen verklaringen heeft u **meer dan een jaar geen contact gehad met MJO**. Het is daarenboven niet aannemelijk als u oprecht geëngageerd was voor MJO, dat u niet zou weten dat er zowel binnen MJO Europe als MJO in Djibouti een splitsing plaats had in de periode februari-maart 2017 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). U verklaart echter dat iedereen staat achter zowel de voorzitter in België als deze in Djibouti (gehoorverslag CGVS, p. 15). **Gezien bovenstaande opmerkingen kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen in verband met uw oprecht engagement voor MJO.**

Daarenboven blijkt uw kennis over MJO eerder beperkt. Gevraagd naar de voorzitter van MJO toen u erbij ging, verklaart u dat dit Mouhyadin Yacin Mohammed was (gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd naar **Sadam Ainan Darar**, verklaart u dat dit de tweede voorzitter was die benoemd werd voor MJO (gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd wanneer hij voorzitter was, verklaart u de datum niet te kennen, want **hij was daar voor u en dat liep af voor u. U verklaart lid geworden te zijn van MJO op 30 november 2013** (gehoorverslag CGVS, p. 8), **nadat u reeds als militant deelnam aan manifestaties en vergaderingen** (gehoorverslag CGVS, p. 18). **Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat Sadam Ainan Darar voorzitter was van MJO voordat Mouhyadine Yacin Mohamed deze functie overnam in de loop van het jaar 2014** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Daarenboven, gevraagd of Sadam Ainan Darar om nog iets anders gekend is, verklaart u Sadam alleen daardoor (als voorzitter) te kennen (gehoorverslag CGVS, p. 11). **Gevraagd of u alleen weet dat hij voorzitter was van MJO, maar hem niet om iets anders kent, verklaart u het niet te weten.** Onmiddellijk gevraagd naar 'La Voix de Djibouti', weet u dat het een onafhankelijke radiozender is. **Hoewel er op dat moment over Sadam Ainan Darar gesproken wordt tijdens het gehoor, linkt u de radiozender niet aan zijn journalistieke werk** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Hoewel u verklaart deze radiozender pas te kennen sinds u de oppositie vervoegde, en er vanaf dan naar luisterde, is het niet aannemelijk dat u niet zou weten dat de (voormalige) voorzitter van MJO journalist is voor 'La Voix de Djibouti' als uw politieke engagement oprecht was. Bovendien, gevraagd naar het devies van MJO, verklaart dat op vaandels en borden vaak **'Notre Voix: La Paix'** gezet wordt, maar dat u het niet anders kan zeggen (gehoorverslag CGVS, p. 13). Nogmaals gevraagd wat het devies is van MJO, nadat de interviewer de betekenis van het woord devies uitgelegd heeft, verklaart u het op dat moment niet te kunnen zeggen, omdat u het niet meer weet. **Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat het devies van MJO "unité, fraternité et action" is** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Aangezien u verklaart reeds langdurig militant en lid te zijn van MJO en deelnam aan manifestaties en vergaderingen, kan aangenomen worden dat u dergelijke vragen over uw eigen oppositiebeweging kan beantwoorden. Bovendien staat dit devies vermeld in de hoofding van de attesten van MJO (dd. 05/10/2016 en 21/5/2017) dat u voorlegt tijdens het gehoor, waaruit toch een gebrek aan interesse in de door u voorgelegde documenten blijkt. **Uw gebrekkige kennis over MJO ondermijnt eveneens de geloofwaardigheid van uw verklaringen m.b.t. de vervolging die u omwille van politieke redenen zou gekend hebben.**

Bovendien is het niet aannemelijk dat u het materiaal dat u nodig heeft voor de manifestaties bij u thuis bewaarde (gehoorverslag CGVS, p. 12), **te meer daar de agenten die uw huis op 13 december 2013 binnenvielen, de papieren en het materiaal gezien hebben** (gehoorverslag CGVS, p. 16). U legt trouwens tegenstrijdige verklaringen af over uw arrestatie op 15 december 2013. Aanvankelijk verklaart u dat **Boqoreh door 3 andere agenten vergezeld** werd toen zij naar uw huis kwamen (gehoorverslag CGVS, p. 17). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat ze **met 3 waren** (gehoorverslag CGVS, p. 21). Echter, even eerder gevraagd met hoeveel ze waren toen u de eerste keer gearresteerd werd, verklaart u dat ze de eerste keer met 5 waren. Ter bevestiging gevraagd of ze met 5 in totaal waren, verklaart u dat het 4 agenten waren en hun chef Boqorey.

Gevraagd met hoeveel ze enkele dagen ervoor waren, verklaart u dat ze, toen ze de eerste dag gekomen zijn, ze met 5 waren. U verklaart verder dat ze met 3 waren op de dag dat u gearresteerd werd. Afgaande op uw eerdere uitleg waren dit chef Boqorey met 2 agenten. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw eerste arrestatie.

Het verwondert bovendien dat u niet op 13 december 2013 reeds door de politie meegenomen werd, aangezien u verklaart op een lijst van gezochte mensen te staan (gehoorverslag CGVS, p. 19-20). Uw verklaring dat ze u niet meenamen om provocatie te vermijden, komt weinig geloofwaardig over. Door de interviewer opgemerkt dat het toch ook een provocatie is wanneer u zo zwaar geslagen wordt dat u naar het ziekenhuis moest, verklaart u dat het geen provocatie was omdat de mensen niet aanwezig waren. U verklaart verder dat het niet op de plaats van een manifestatie was, maar bij u thuis en dat als ze u geslagen zouden hebben voor een manifesterende menigte, dat de manifestanten gereageerd zouden hebben.

U verklaart bovendien dat de politie u op 13 december 2013 met **matrakken op het hoofd geslagen** heeft (gehoorverslag CGVS, p. 16), waarna u verklaart dat het is waar u gewond werd, zoals op het document (medisch attest) staat. Eerder verklaarde u eveneens dat het medisch document kan bewijzen dat u gewond werd op 13 december 2013 (gehoorverslag CGVS, p. 15). Uit dit medisch attest (dd. 07/10/2016) blijkt echter dat de arts enkel een **litteken op uw dijbeen heeft vastgesteld, ontstaan ten gevolge van een messteek**. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze littekens opgelopen werden, vast te stellen. **Het medisch attest bevestigt dus dat u een litteken heeft, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**

U verklaart een tweede keer door agenten **gearresteerd geweest te zijn op 3 november 2014, tijdens een manifestatie van MJO** (gehoorverslag CGVS, p. 17). Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat **MJO begin november 2014 zonder belemmering kon demonstreren** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), hoewel de voorzitter en de woordvoerder enige tijd later gearresteerd werden. U legt ongeloofwaardige verklaringen af over uw beweerdelijke arrestatie in november 2014.

U verklaart eveneens in de loop van het jaar 2017 lid geworden te zijn van MJO Europe, in België (gehoorverslag CGVS, p. 15), **meer dan een jaar na uw aankomst in België in december 2015** (verklaring DVZ, p. 10).

Op het einde van het gehoor voor het CGVS gevraagd hoe u denkt dat de overheid in Djibouti te weten zal komen dat u **in België militant bent van MJO-Europe** (gehoorverslag CGVS, p. 23), verklaart u dat elke keer er activiteiten gedaan worden, daarover gepubliceerd wordt op sociale media. U verklaart verder dat het niet in het geheim gedaan wordt. U verklaart verder dat als er foto's gepubliceerd worden, men gemakkelijk geïdentificeerd wordt en dat elke keer er iets gedaan wordt, dat het bekend gemaakt wordt. Gevraagd waarom de overheid in Djibouti zich zou interesseren voor iets wat gebeurt in Europa, verklaart u dat er voor de ambassade van Djibouti gemanifesteerd wordt en dat er foto's genomen worden op de ambassade om die naar het land te sturen opdat ze weten hoeveel mensen en wie eraan deelneemt. Uw verklaringen over de bekendmaking van deze activiteiten, lijkt erop te wijzen dat uw aanwezigheid bij deze activiteiten gestoeld is op opportunistische redenen om also een internationale bescherming te bekomen in België. Echter, eerder tijdens het gehoor – nadat u uw problemen in Djibouti in uw eigen bewoordingen kon uitleggen – gevraagd of u nog iets wou toevoegen over uw problemen in Djibouti, spreekt u over uw reis naar België en uw verblijf in Ethiopië (gehoorverslag CGVS, p. 18). Nogmaals gevraagd of u nog iets wil toevoegen over de redenen dat u niet meer kunt terugkeren naar Djibouti, verklaart u het land niet te willen verlaten, maar dat het door deze problemen (in Djibouti) is en door dit lijden dat u moest weggaan. U verklaart verder dat als u vandaag terugkeert, u opnieuw, nog grotere problemen zal hebben omdat u antecedenten heeft in uw land en er wordt gezocht. U een laatste maal gevraagd of u alle redenen uitgelegd heeft waarom u niet kan terugkeren naar Djibouti, antwoordt u bevestigend. Echter, indien u effectief vervolging vreest zoals bepaald in de Conventie van Genève, omwille van uw lidmaatschap en aanwezigheid op manifestaties in België, had u dit eveneens aangehaald toen u naar de redenen gevraagd werd waarom u niet kan terugkeren naar uw thuisland.

Bovendien blijkt uit een zoekopdracht op het internet via de zoekmachine Google dat er **geen verband gelegd kan worden tussen uw persoon en enige politieke activiteiten** (zie administratieve dossier). Eveneens blijkt u **niet terug te vinden op facebook, hoewel u voor het CGVS verklaart over een 'open' profiel te beschikken waar u uw strijd organiseert en alles deelt** (gehoorverslag CGVS, p. 23). Het is overigens niet ernstig de Djiboutiaanse veiligheidsdiensten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de honderden Djiboutianen in het buitenland die om **opportunistische of persoonlijke redenen** deelnemen aan betogingen en de persoonlijkheden die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenten van het regime. U toont evenmin aan dat u in de negatieve aandacht stond van uw overheid voor uw vertrek uit Djibouti (cfr. supra).

De door u **voorgelegde foto's** waaruit uw aanwezigheid blijkt op demonstraties of vergaderingen van MJO Europe of deze waar u op een foto van de Djiboutiaanse president staat, veranderen hier niets aan.

Gelet op het voorgaande heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk gevisieerd te worden door de Djiboutiaanse autoriteiten omwille van uw politieke engagement.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Voor het CGVS verklaart u dat uw vader **H.D.G.** heet (gehoorverslag CGVS, p. 4). Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw vader **H.D.T.** heet (verklaring DVZ, p. 5). Daarenboven ontkent u tijdens het gehoor voor het CGVS dat uw vader ooit de **Ethiopische nationaliteit** heeft gehad (gehoorverslag CGVS, p. 4), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat hij over de Ethiopische nationaliteit beschikt.

In kader van uw asielaanvraag legt u **twee attesten neer die afgeleverd werden door MJO**, nl. een attest van MJO-Europe (dd. 21/05/2017) en MJO Djibouti (dd. 05/10/2016). Beide attesten stellen dat u zich inzet voor MJO en dat u om die reden gearresteerd, gevangengenomen en mishandeld werd. Deze documenten hebben echter niet meer dan een ondersteunende bewijswaarde, nl. in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. U slaagt er echter niet in het CGVS te overtuigen van uw politieke engagement. Beide attesten vragen bovendien uitdrukkelijk om u als vluchteling te erkennen, waaruit een duidelijk gesolliciteerd karakter blijkt. Deze attesten kunnen het voorgaande dan ook niet weerleggen.

De door u bezorgde **video's van demonstraties in Djibouti** zelf, betreffen twee demonstraties die blijkbaar niet verstoord werden door overheidsdiensten. Bovendien blijkt u niet op de voorgrond te verschijnen in deze video. Deze video's tonen uw oprechte politieke engagement niet aan.

U legt eveneens een foto voor van een Djiboutiaanse **identiteitskaart**. Deze kan het voorgaande evenmin weerleggen. Integendeel, er dient vastgesteld te worden dat deze identiteitskaart u door de Djiboutiaanse autoriteiten werd afgeleverd op 14/12/2013, de dag nadat u door de politie zou zijn bewusteloos geslagen en op het moment dat u in het ziekenhuis zou hebben gelegen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 7 april 2018 in een eerste middel een schending aan van artikel 1, A § 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Hij benadrukt de "context van sterk repressie van de oppositie partijen door de regering in Djibouti" en verwijst naar "Djibouti: information sur le traitement des dissidents politiques, des journalistes et des défenseurs de la liberté de la presse par les autorités" van 16 juni 2017 van "Immigration and Refugee Board of Canada" en naar "La répression s'abat sur l'opposition, à six mois de l'élection présidentielle" van 13 november 2015 van "FIDH". Hij stelt dat zijn vrees voor vervolging gebaseerd is op zijn politieke overtuigingen en dat rekening moet worden gehouden "met de algemene beschikbare informatie over de repressie van oppositie leden in Djibouti".

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, over het voordeel van de twijfel, over de subsidiaire beschermingsstatus en over de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Waar verzoeker het alleen over manifestaties en vergaderingen had, benadrukt hij *“dat er een afdeling van de MJO per wijk is, en dat hij alleen in de afdeling van zijn wijk werkte”*, dat de informatie in het administratief dossier geen details geeft over de andere maatschappelijke activiteiten, dat er niet staat *“of deze op lokale basis et vaak georganiseerd worden, of of dit eerder zelfden voorkomt”* en dat er enkel verwezen wordt naar de Facebookpagina van MJO. Verzoeker verwijst naar *“Djibouti: information sur le traitement des dissidents politiques, des journalistes et des défenseurs de la liberté de la presse par les autorités”* van 16 juni 2017 en naar *“La répression s’abat sur l’opposition, à six mois de l’élection présidentielle”* van 13 november 2015 waaruit blijkt dat de politie ook *“pacifieke manifestaties onderbreekt, en deelnemers mishandeld en verjaagd”*, waardoor het volgens hem niet zou verbazen *“indien deze maatschappelijke activiteiten alleen zelden voorkomen, en waarschijnlijk niet in de wijk van verzoeker”*.

Verzoeker meent dat zijn verklaringen, dat hij verantwoordelijk was voor het materiaal en dit diende te geven aan de deelnemers, wél overeenstemmen met *“mobilisatie van jongeren”*, zoals vermeld in het attest van MJO.

Als reden waarom hij voor MJO gekozen heeft, herhaalt hij dat *“het een partij van et voor jonge mensen is, die als doelwit de vorderingen van jonge mensen heeft”* en dat er veel leden waren in zijn wijk.

Volgens verzoeker is het *“normaal dat hij geen details kan geven over andere oppositie partijen, sinds hij geen lid is”*, hij *“zich niet intensief interesseert heeft in andere oppositie partijen”* en hij *“nooit met iemand van deze partijen gewerkt heeft, en geen contact met hen heeft”*. Hij benadrukt, onder verwijzing naar *“Djibouti: l’opposition ne se fait pas d’illusions sur le résultat des élections”* van 23 februari 2018, *“dat de oppositie in Djibouti gefragmenteerd is”*.

Verzoeker stelt dat hij zich al bij MJO Europe had aangemeld voordat Saredo president was en dat er op het Commissariaat-generaal *“een vertaling probleem was”*.

Waar hem verweten wordt dat hij niet op de hoogte was van een splitsing binnen MJO, antwoordt hij dat hij hiermee niet geconfronteerd werd en dat hij wel op een splitsing gewezen heeft. Hij voert aan dat hij had gesteld dat hij niet zeker was van de presidentsperiode van Saddam Ainan Darar en dat diens radiozender *“alleen deeltijds opereerde, omdat het tijdens en periode gestopt werd”*. Dat hij het devies van MJO niet zou kennen wijt hij aan het feit dat de tolk tijdens het gehoor het woord *“niet vertalen kon”*.

Verzoeker bevestigt dat de agenten die zijn huis bezochten in december 2013 met drie waren. Hij veronderstelt *“dat het een vertaling probleem was”*. Verzoeker meent dat hij toen niet gearresteerd werd omdat *“de politie gewoonlijk mensen arresteert nadat ze hen al een keer geïntimideerd en/of geslagen heeft”*.

Waar de bestreden beslissing stelt dat de manifestaties van MJO in november 2014 zonder belemmeringen kon demonstreren, geeft verzoeker aan *“dat politie agenten in civiel aanwezig waren ,en dat ze onmiddellijk na de manifestatie mensen arresteerden en sloegen”*.

Hij meent dat zijn Facebookprofiel open is, dat het gevonden kan worden op A.H.D. en *“dat er foto’s van zijn activiteiten bij de MJO zijn”*.

Hij bevestigt dat zijn vader H.D.T. heeft en in Ethiopië geboren is, maar de nationaliteit niet heeft.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, geminstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *"Djibouti: information sur le traitement des dissidents politiques, des journalistes et des défenseurs de la liberté de la presse par les autorités"* van 16 juni 2017 van *"Immigration and Refugee Board of Canada"*, *"La répression s'abat sur l'opposition, à six mois de l'élection présidentielle"* van 13 november 2015 van *"FIDH"*, *"Djibouti: l'opposition ne se fait pas d'illusions sur le résultat des élections"* van 23 februari 2018 en *"Foto's van verzoeker tijdens manifestaties van de MJO"*.

Bij aanvullende nota, toegekomen op de Raad op 1 juni 2018, voegt verzoeker *"Een kopie van getuigenis van de leider van Mouvement des Jeunes de l'Opposition (MJO) Europe"*, *"Een USB stick met 3 videos waar hij te zien is, tijdens demonstraties in Djibouti en in Europa"* en *"Een document waarbij de videos beschreven zijn"*.

Ter terechtzitting legt verzoeker een getuigenis van MJO neer, met dezelfde tekst als het eerder bij aanvullende nota gevoegde *"getuigenis van de leider van Mouvement des Jeunes de l'Opposition (MJO) Europe"*.

Bij de verweernota van 16 april 2018 voegt de commissaris-generaal *"COI Focus: Djibouti: Mouvement des jeunes pour l'opposition"* van 14 juli 2016 en *"COI Focus: Djibouti: Mouvement des jeunes pour l'opposition"* van 9 januari 2018.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Djibouti uit vrees voor problemen omwille van zijn politieke activiteiten in Djibouti. De Raad hecht echter geen geloof aan het politiek profiel van verzoeker in zijn land van herkomst.

2.4.1.1. Zo kon verzoeker enkel vaagweg aangeven waarom hij ervoor koos zich op 20-jarige leeftijd te engageren voor MJO (gehoor, p. 9) en kon hij geenszins duiden waarin deze partij verschilde met de andere (oppositie)partijen (gehoor, p. 9-11). De stellingen in het verzoekschrift dat *"het een partij van et voor jonge mensen is, die als doelwit de vorderingen van jonge mensen heeft"* en dat er veel leden waren in zijn wijk zijn algemeenheden waaruit geen maatschappelijk of politiek engagement kan afgeleid.

2.4.1.2. Bovendien kan verzoeker niet eens aangeven wat het devies van MJO is (gehoor, p. 13). De uitleg in het verzoekschrift dat de tolk tijdens het gehoor het woord devies *"niet vertalen kon"*, kan zijn onwetendheid niet verschonen, daar uit het gehoorverslag blijkt dat aan verzoeker werd duidelijk gemaakt wat met "devies" bedoeld werd (*"Wat is het devies van MJO? [...] Ik geef je een vb, het devies van België is 'eendracht maakt macht'."*

Het is iets wat niet echt verandert gedurende het bestaan van een partij of organisatie of een land. Wat is het devies van MJO?"; gehoor, p. 13) en dat verzoeker niet aangaf de vraag niet te begrijpen maar integendeel het correcte antwoord gewoonweg schuldig moest blijven (*"Wat ze vaak zetten op de vaandels en borden is 'Notre Voix: La Paix', maar ik kan u het niet anders zeggen. [...] Voor het moment kan ik het u niet zeggen, ik weet het niet meer."*; gehoor, p. 13). Verzoekers onwetendheid is des te frappanter gezien het devies (*"Unité, Fraternité, Action"*) ook op het door hem voorgelegde attesten van MJO Europe te lezen staat. Verzoeker is onbekend met de ideeën van de MJO.

2.4.1.3. Verder kon verzoeker behalve *"manifestaties en vergaderingen"* geen andere activiteiten van MJO noemen (gehoor, p. 8), hoewel uit de informatie in het administratief dossier en bij de verweernota blijkt dat MJO niet alleen de jeugd sensibiliseert en mobiliseert en manifestaties organiseert, maar ook maatschappelijke acties (zoals het schoonmaken van wijken en stranden) onderneemt (*"COI Focus: Djibouti: Mouvement des jeunes pour l'opposition"* van 14 juli 2016, p. 16; *"COI Focus: Djibouti: Mouvement des jeunes pour l'opposition"* van 9 januari 2018, p. 17). Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat de informatie in het administratief dossier geen details geeft over de andere maatschappelijke activiteiten, dat er niet staat *"of deze op lokale basis et vaak georganiseerd worden, of of dit eerder zelfden voorkomt"*, dat er enkel verwezen wordt naar de Facebookpagina van MJO en dat uit *"Djibouti: information sur le traitement des dissidents politiques, des journalistes et des défenseurs de la liberté de la presse par les autorités"* van 16 juni 2017 en uit *"La répression s'abat sur l'opposition, à six mois de l'élection présidentielle"* van 13 november 2015 blijkt dat de politie ook *"pacifieke manifestaties onderbreekt, en deelnemers mishandelt en verjaagt"*, waardoor het hem niet zou verbazen *"indien deze maatschappelijke activiteiten alleen zelden voorkomen, en waarschijnlijk niet in de wijk van verzoeker"*, stelt de Raad vast dat voornoemde informatie in het administratief dossier aangeeft dat de bedoelde maatschappelijke activiteiten van MJO blijken uit Facebookberichten én uit de verklaringen van de woordvoerder van MJO, en dat deze acties op lokaal niveau plaatshebben, gezien onder andere gesproken wordt over het schoonmaken van *"nettoyages de plages, de quartiers, etc"* en van de schoonmaak van *"le cimetière de Cheik Moussa"*. Verzoekers onbekendheid ondergraaft zijn bewering bij manifestaties en sensibilisering betrokken te zijn.

2.4.1.4. Voorts beweerde verzoeker verkeerdelijk dat Sadam Ainan Darar enkel voorzitter was geweest van het MJO vóór zijn lidmaatschap in november 2013 (gehoor, p. 9, 11), wat niet strookt met voornoemde informatie die aangeeft dat Sadam Ainan Darar voorzitter was voordat Mouhyadine Yacin Mohamed deze functie overnam in de loop van 2014, toen verzoeker reeds lid was. Evenmin bleek hij te weten dat voormelde Sadam Ainan Darar journalist was bij *"La Voix de Djibouti"*, terwijl verzoeker beweerde naar deze radiozender te hebben geluisterd (gehoor, p. 11). De stellingen in het verzoekschrift dat hij niet zeker was van de presidentsperiode van Sadam Ainan Darar en dat diens radiozender *"alleen deeltijds opereerde, omdat het tijdens en periode gestopt werd"* kunnen zijn gebrek aan kennis niet vergoelijken. Verzoeker verklaarde immers reeds voor zijn officieel lidmaatschap in november 2013 een *"militant"* te zijn geweest die geïnformeerd was over alle activiteiten en reeds deelnam aan *"alle"* vergaderingen en manifestaties (*"Ik nam deel aan alle manifestaties, alle vergaderingen. [...] Ik was een militant, ik bleef geïnformeerd van alle activiteiten die ze organiseerden, manifestaties en alles. [...] Het verschil is dat militanten zich enkel geïnformeerd hebben over de manifestaties en aanwezig zijn, maar ze doen geen andere taken. Ze organiseren niet, ze werken niet zoals de leden. Leden moeten aanwezig zijn, maar moeten ook aanwezig zijn bij het voorbereidend werk voor de manifestaties."*; gehoor, p. 18-19) en vervolgens na zijn officieel lidmaatschap nog actiever te zijn geworden binnen MJO, door verantwoordelijk te zijn voor het materiaal (gehoor, p. 18). Dat verzoeker aldus niet wist wanneer Mouhyadine Yacin Mohamed voorzitter werd en foutief meende dat dit reeds voor zijn lidmaatschap was, en geen weet had van de werkzaamheden van voormalige MJO-president, Sadam Ainan Darar, als journalist bij *"La Voix de Djibouti"*, is in het kader van verzoekers beweerde jarenlange politieke interesse, engagement en activisme geheel onaannemelijk.

2.4.1.5. Dat verzoeker in werkelijkheid geen affiniteit of noemenswaardige banden had/heeft met MJO in Djibouti of in Europa blijkt nog uit de vaststelling dat verzoeker geen weet had van de splitsing binnen de partij in 2017. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat MJO in Djibouti sinds februari 2017 twee parallelle en opponerende structuren heeft, waarvan een geleid wordt door Mouhyadine Yacin Mohamed en de andere door Abdou Ahmed Mohamed. Deze splitsing heeft zich ook doorgezet in Europa, waardoor er eveneens *"deux MJO Europe"* zijn, een geleid door Saredo Bachir Amina en een door Hassan Abdillahi Robleh (*"COI Focus: Djibouti: Mouvement des jeunes pour l'opposition"* van 9 januari 2018, p. 8, 15-16). Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoeker wel sprak over een splitsing, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker zonder enige nuancering bevestigde dat iedereen van MJO achter Mouhyadine Yacin Mohamed en achter Saredo Bachir Amina staat. Zijn verklaringen

"In het begin waren er in MJO veel problemen. Het was heel verward en ik was niet in contact met hen." (gehoor, p. 15), waarnaar verwezen wordt in het verzoekschrift, geven geenszins blijk van kennis over de fundamentele splitsing die begin 2017 binnen MJO heeft plaatsgevonden noch van het bestaan van een tweede MJO in Djibouti en in Europa.

2.4.1.6. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker niet geconfronteerd werd met deze vaststelling, wijst de Raad op artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen: *"Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren"*. In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet werd geconfronteerd. Bovendien heeft verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om er op te reageren, hetgeen hij ook heeft gedaan, zodat het uiteindelijk doel van artikel 17, §2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt.

2.4.1.7. Verzoeker bleek daarenboven onaannemelijk onwetend over de andere oppositiepartijen in Djibouti, hoewel dit logischerwijze verwacht kan worden. De uitleg in het verzoekschrift dat hij *"geen details kan geven over andere oppositie partijen, sinds hij geen lid is"*, omdat hij *"zich niet intensief interesseert heeft in andere oppositie partijen"* en omdat hij *"nooit met iemand van deze partijen gewerkt heeft, en geen contact met hen heeft"* bevestigt slechts zijn frappant gebrek aan interesse. De verwijzing naar *"Djibouti: l'opposition ne se fait pas d'illusions sur le résultat des élections"* van 23 februari 2018, waaruit zou blijken *"dat de oppositie in Djibouti gefragmenteerd is"*, doet geen afbreuk aan het feit dat van een politiek geëngageerde militant die beweerdelijk jarenlang actief was binnen de Djiboutiaanse oppositie, en op heden ook in België politiek actief zou zijn, redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij zich interesseert en informeert over de andere oppositiepartijen in Djibouti en derhalve minstens zou kunnen zeggen waarvoor "MRD" staat, *quod non in casu* (gehoor, p. 11).

2.4.1.8. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet bekend is met de basisactiviteiten van de MJO, noch met hun ideologie, noch met hun structuur en de evolutie van hun beweging. Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers politiek profiel en activisme in Djibouti, kunnen zijn beweerde politieke arrestaties evenmin hebben plaatsgevonden. Bovendien blijken verzoekers verklaringen over de gebeurtenissen op 13-14 december 2013 en op 3 november 2014 geenszins geloofwaardig.

2.4.1.9. Wat de komst van agenten naar zijn huis op 13 december 2013 betreft, merkt de Raad immers op dat verzoeker wisselende verklaringen aflegde over het aantal agenten (gehoor, p. 16-17, 21), dat het niet aannemelijk is dat hij toen niet meteen werd meegenomen gezien hij beweerdelijk op een lijst van gezochte mensen stond (gehoor, p. 19-20), dat zijn verklaringen over de verwondingen die hij toen opliep niet stroken met de vermeldingen op het door hem voorgelegde medisch attest van 7 oktober 2016 en dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker het MJO-materiaal dat de agenten tijdens het bezoek van 13 december 2013 ontdekten (gehoor, p. 16) bij hem thuis liet liggen.

2.4.1.10. De loutere bewering in het verzoekschrift dat zijn incoherente verklaringen over het aantal agenten *"een vertaling probleem was"* wordt niet aanvaard. De Raad wijst erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoeker werd op het Commissariaat-generaal bovendien meermaals gevraagd of hij de tolk begreep, waarop verzoeker telkens bevestigend antwoordde (gehoor, p. 2, 24). Op het einde van het gehoor kreeg verzoeker nog de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar hij maakte geen melding van enige communicatieproblemen met de tolk (gehoor, p. 24). Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing en tegenstrijdige verklaringen, louter te stellen dat bepaalde verklaringen verkeerd vertaald werden. Verzoeker toont zodoende geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.4.1.11. De geloofwaardigheid van de gebeurtenissen op 13 december 2013 wordt ten slotte geheel ondermijnd door de vaststelling dat hij op 14 december 2013 een identiteitskaart afgeleverd kreeg, hoewel hij toen volgens zijn beweringen in het ziekenhuis lag ter verzorging van de verwondingen aangebracht door de agenten (gehoor, p. 17).

2.4.1.12. Verzoekers verklaringen over zijn tweede arrestatie, op 3 november 2014, stroken dan weer niet met de informatie in het administratief dossier. Noch verzoekers verklaringen op het Commissariaat-generaal ("*Mijn tweede arrestatie had plaats op 03/11/2014. Ik werd in Sheikh Muse gearresteerd op een manifestatie waar ik aan deelnam. De agenten hadden ons aangevallen, ons, de manifestanten. Ze hebben me gearresteerd en hebben me meegenomen naar arrondissement 5.*"; gehoor, p. 17) noch zijn beweringen in het verzoekschrift "*dat politie agenten in civiel aanwezig waren ,en dat ze onmiddellijk na de manifestatie mensen arresteerden en sloegen*" stemmen overeen met voornoemde informatie die aangeeft dat de manifestaties van MJO in november 2014 zonder problemen voor de leden en zonder inmenging verliepen ("*COI Focus: Djibouti: Mouvement des jeunes pour l'opposition*" van 9 januari 2018, p. 19).

2.4.1.13. Het op het Commissariaat-generaal voorgelegde attest van 21 mei 2017 van MJO-Europe vermeldt dat verzoeker in Djibouti bezig was met de mobilisatie van de jeugd en hierdoor vervolgd werd, en het tevens op het Commissariaat-generaal voorgelegde attest van 5 oktober 2016 van MJO (Djibouti) stelt dat verzoeker bijdroeg aan de partij door logistieke en mobiliserende activiteiten, waardoor hij problemen kende en thans voor zijn leven vreest. Gelet op het gesolliciteerd karakter en gezien niet kan blijken dat deze attesten werden opgesteld op basis van iets anders dan verzoekers eigen verklaringen, hecht de Raad geen objectieve bewijswaarde aan deze stukken. Een document dient bovendien, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

2.4.1.14. De op het Commissariaat-generaal en op de USB-stick bij aanvullende nota neergelegde video's van manifestaties in Djibouti, waarop verzoeker niet identificeerbaar is, kunnen verzoekers politiek profiel, laat staan de beweerdte gevreesde problemen hierdoor, evenmin hardmaken.

2.4.2. Verzoeker stelt tevens in België actief te zijn voor MJO-Europe en hierdoor problemen te vrezen bij een terugkeer naar Djibouti. Verzoeker legt (bij zijn gehoor, bij zijn verzoekschrift en bij aanvullende nota) foto's van deze activiteiten voor. Bij aanvullende nota voegt verzoeker tevens een video van een manifestatie van MJO-Europa waar hij het woord nam. Verder legde verzoeker op het Commissariaat-generaal een attest van 21 mei 2017 van MJO-Europe voor, waarin gesteld wordt dat verzoeker in Europa nog steeds politiek actief is en dat deze activiteiten gemediatiseerd worden op sociale media en gevolgd worden door "*les agents du pouvoir*", en bij aanvullende nota en ter terechtzitting een attest van 25 april 2018 van MJO-Europe, dat aangeeft dat verzoeker sinds januari 2016 actief is voor MJO-Europe en dat hij problemen vreest in Djibouti.

2.4.2.1. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij verzoeken om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland ("*réfugié surplace*") er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

2.4.2.2. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Djibouti problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België actief zou zijn voor MJO-Europe en dat hij bepaalde politieke activiteiten zou hebben in België, noch dat de Djiboutiaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Djiboutiaanse autoriteiten stond omwille van zijn lidmaatschap en/of politieke activiteiten, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Djiboutiaanse autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

Voorts kan slechts uit verzoekers verklaringen blijken dat hij nog steeds niet op de hoogte is van de politieke oppositie van zijn land en de gedachtengoed van zijn partij. Noch de ongestaafde stelling in het attest van 21 mei 2017 van MJO-Europe dat verzoekers politieke activiteiten in België gemediatiseerd worden op sociale media en gevolgd worden door "*les agents du pouvoir*", noch de loutere beweringen op het Commissariaat-generaal en in het verzoekschrift dat verzoekers Facebookprofiel openbaar is (waarvan hij geen bewijs aanbrengt) en zijn politiek activisme weergeeft, waardoor hij problemen zou kunnen kennen, toont het tegendeel aan. Zijn handelingen in Europa komen dan ook louter opportunistisch voor. Geenszins kan blijken dat verzoeker een politiek profiel zou hebben die enige impact zou hebben op de politieke situatie van zijn land.

2.4.2.3. De Raad ziet aldus niet in hoe verzoekers beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Djiboutiaanse autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van deze autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen. Het is ook niet ernstig de Djiboutiaanse autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Djiboutiaanse migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen politieke activiteiten ontwikkelen en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Djiboutiaanse staat.

2.4.3. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde kopie van zijn Djiboutiaanse identiteitskaart doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Integendeel, dat deze identiteitskaart aan verzoeker werd afgeleverd op 14 december 2013. Verzoeker kan dan ook niet tegelijkertijd in het ziekenhuis liggen ter verzorging van de verwondingen aangebracht door de agenten de dag voordien (gehoor, p. 17) zodat ook deze verklaringen onwaarachtig zijn. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde over de naam van zijn vader en diens nationaliteit (gehoor, p. 4; verklaring DVZ, vraag 13A) en dat hij dit ook niet kon verklaren ter terechtzitting, alsook dat hij geen originele identiteitsdocumenten neerlegt.

2.4.4. Het voorgelegde medisch attest van 7 oktober 2016, dat melding maakt van een litteken op zijn dijbeen ten gevolge van een messteek, kan verzoekers problemen in Djibouti niet aannemelijk maken. De arts doet enkel vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan - rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar de arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS, nr. 132.261 van 10 juni 2004). Dient nog te worden herhaald dat verzoeker ten onrechte meende dat dit medisch attest weergaf dat hij op zijn hoofd werd geslagen, zoals zijn versie van de feiten klinkt (gehoor, p. 16). Verzoeker spreekt dan ook zelf de inhoud van zijn medisch attest tegen.

2.4.5. Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op de "*context van sterk repressie van de oppositie partijen door de regering in Djibouti*", onder verwijzing naar "*Djibouti: information sur le traitement des dissidents politiques, des journalistes et des défenseurs de la liberté de la presse par les autorités*" van 16 juni 2017 van "*Immigration and Refugee Board of Canada*" en naar "*La répression s'abat sur l'opposition, à six mois de l'élection présidentielle*" van 13 november 2015 van "*FIDH*", benadrukt de Raad dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier - gelet op voorgaande vaststellingen - in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.4.6. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Djibouti een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Wat de aangevoerd schending van artikel 13 van het EVRM betreft, wijst de Raad erop dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat hij gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

2.8. Aangaande de aangevoerde schending van de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, merkt de Raad op dat vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 5 juni 2001, nr. 96.142), wat in het verzoekschrift werd nagelaten.

2.9. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.9.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.9.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK